

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen der laatste Dagen.

„Die Mijne geboden heeft, en dezelve bewaart, die is het, die Mij lief heeft; en die Mij lief heeft, zal van Mijnen Vader geliefd worden; en ik zal Mij zelve aan hem openbaren.

JOHANNES 14 : 21.

No. 7.	Abonnementsprijs per jaar:	7e Jaargang
1 April.	Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	1902.

Behoorlijke Waarneming van den Sabbatdag.

Redevoering gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, op 23 Juni 1901 door Ouderling Matthias F. Cowley.

Terwijl ik deze plaats inneem, zal ik u vragen, mij te ondersteunen door uw geloof en gebeden. Het verheugt mij om met mijne broeders en zusters in dit huis te vergaderen. En ik wiet geen betere plaats om den Sabbat door te brengen dan in het huis des gebeds. Ik ben zeer met deze gedachten vervuld, om reden de Sabbat wordt zoo schromelijk gebruikt als een dag van uitspanning en vermaak. Ik veronderstel, dat er zeer vele menschen zijn welke zich zelve rechtvaardigen, om van Zondagsschool en Vergaderingen afwezig te zijn, omdat zij op iederen werkdag zoo bezig zijn om in hun levensonderhoud te voorzien en de Zondag is dus de eenige dag, zeggen zij, voor hun plezier. Doch wat ook de verontschuldigungen zijn moge die ingebracht worden door diegenen welke het Evangelie niet omhelst hebben, en welke vergunning of toelating er ook moge gemaakt worden onder de goedertierenheid van God, omdat zij geen direkt gebod van Hem ontvangen hebben in deze richting, wensch ik te zeggen dat de Heiligen der laatste dagen, niet gerechtigd zijn, om uitstapjes te doen of te gaan naar plaatsen van plezier op den Sabbat dag. Ik oordeel, dat dit niet van toepassing is op diegenen welke hier tegenwoordig zijn; doch ik zou verlangen dat zij welke tegenwoordig zijn, hun invloed gebruiken over hunne vrienden, om de overtreding van den sabbat te verminderen. God heeft dezen dag gegeven voor een rustdag, een dag op welken wij te zamen zouden komen en Hem te aanbidden Niet alleen in het zingen van heilige lofzangen of in het geven van getuigenissen, maar ook om de verzoening

te vieren welke voor ons gekomen is. Er is niets wat het lichaam en de gedachte van een getrouwen Heilige der laatste Dagen meer rust geeft, dan deel te nemen aan den geest van het Evangelie in het huis des gebeds. Daarin is niet alleen kracht voor den geest des menschen, maar ook voor het lichaam. Ik ben hier herinnerd geworden aan een verslag, hetwelk wij lezen in het boek Leeringen en Verbonden, de 107de afdeeling, in verband met de twee Priesterschappen welke wij ontvangen hebben, en het grootere hetwelk opgericht was in het begin der wereld. De Heere zegt tegen den Profet Jozeph:

Er zijn twee Priesterschappen in de Kerk, namelijk het Melchizedeksche en het Aronische hetwelk ook het Levitische insluit. Nu, het eerste wordt het Melchizedeksche genoemd, om reden Melchizedek zulk een voorname hooge priester was. Voor Melchizedek's tijd werd het heilige Priesterschap naar de Verordening van God genoemd; doch uit achting voor den naam van het Opperwezen en de veelvuldige herhaling zijns naams te voorkomen vernoemde de leden der vroegere kerk, het Priesterschap naar den naam van Melchizedek, of het Melchizedeksche Priesterschap.

DE HEILIGE NAAM VAN DE GODHEID.

Laat mij u naar deze verwijzen in verband met het waarnemen van den Sabbatdag. De naam van het Opperwezen zoude niet gebezigd worden tenzij het absoluut noodzakelijk is, het zoude niet te veel in onze gebeden of predikatiën gebruikt worden, die naam zoude zoq heilig en zoo in achting gehouden worden, dat wij hem slechts op behoorlijke plaatsen en tijden zouden noemen en onder den invloed van den Geest des Heeren.

Onze Heiland gaf een schoon voorbeeld van een toepasselijk gebed. Nochtans was zijne bedoeling niet dat wanneer wij bidden, wij juist dezelfde woorden zouden herhalen. Hij, (Jezus) had juist met zijne discipelen gesproken aangaande de noodzakelijkheid om hunne harten uit te storten, en niet slechts met hunne lippen, en had juist de onbestaanbaarheid der Phariseën aangewezen, welke lange gebeden maakten en met droevige aangezichten aan de hoeken der straat stonden om van de menschen gehoord en gezien te worden. En Hij zeide tot hen, bidt op deze wijze en hield bij hen aan om eveneens in hunne binnenkameren te gaan, om hun Vader in 't geheim te bidden en zeide dat Hij die het in 't verborgen zag, het hun in het openbaar zou vergelden. Dit is ook een goed stelsel voor de Heiligen der laatste Dagen. Hij leerde hen hoe zij onzen hemelschen Vader moesten naderen.

Onze Vader dien in den Hemel zijt". Wij zouden tot Hem naderen op deze wijze, welke tevens aantoot welke verwantschap er bestaat tusschen onzen hemelschen Vader en ons. Hij, is de Vader van onze geesten. Hij heeft de macht om onze gebeden te hooren en te verhooren Hij houdt alle macht in zijne hand, en wil de voetstappen van zijne kinderen leiden welke hun vertrouwen in hem stellen. En Hij heeft ons bekend gemaakt, dat om het veelvuldig herhalen van zijn naam te voorkomen het

Priesterschap naar Melchizedek vernoemd geworden is, dewelke een voortreffelijke Hoogepriester was. Hij plaatste tevens een Priesterschap in de Kerk welke naar Aäron vernoemd werd, hetwelk de autoriteit heeft om de uiterlijke verordeningen van het Evangelie te bedienen en houdt de sleutels tot de bediening van Engelen. In de 84ste afdeeling der Leeringen en Verbonden, geeft de Heere ons op zeer zichtbare wijze te verstaan, dat Hij welke getrouw is in het verkrijgen van deze twee Priesterschappen waarvan ik gesproken heb en hunne roeping groot maken, geheiligd door den Geest zijn tot de hernieuwing hunner lichamen."

En tot u, broeders en zusters, wensch ik te zeggen, dat de man welke zijn roeping in het heilige Priesterschap vervult, zal hernieuwing van zijn lichaam ontvangen, volgens de bedoeling van den Almachtige. Niet dat hij voor immer zal leven zonder den dood te smaken, alhoewel er sommige zullen leven om dezelfde verandering te ondergaan, zooals Johannes de Joodsche apostel, en de drie Nephitisch apostelen, welke verlenging van hun leven verlangden om zielen tot Christus te brengen, totdat Hij zou komen om met kracht te regeeren in de laatste dagen. Doch zij zullen eene verandering moeten ondergaan, welke in haar natuur en filosofie van het Evangelie gelijk zal zijn aan den dood en de opstanding, door welke wij voorbereid zullen worden om in de tegenwoordigheid van den Vader en den Zoon door allen tijd en eeuwigheden heen te leven. Deze tekst heeft niet alleen betrekking op de Broeders, doch even zoo goed op de zusters, in zoover zij zich verheugen in den geest van gehoorzaamheid tot dat priesterschap, tot de vernieuwing en rusten van hunne lichamen en geest wanneer zij zich bezighouden in den dienst des Heeren.

Ik herinner mij dat toen ik 16 jaren oud was, ik tot het Ouderlingschap verordineerd word. Ik was opgevoed tot een zeer groote mate onder den goede en vriendelijken invloed van den Ring President Augus M. Cannon, welke een zeer dapper man in het priesterschap geweest is van zijn jeugd af en welke met den meesten ijver voor de welvaart en het voordcel der heiligen heeft gearbeid. Niet alleen in deze afdeeling van Zion, maar op elke plaats waar de Heere hem ook gezonden heeft. In de vervlogene jaren heeft hij het Evangelie zoowel hier als elders verkondigd. Ik werd vereenigd bij het Ouderlingen Quorum (een zeker getal Ouderlingen.) Ik was in de noodzakelijkheid geplaatst om 6 dagen te arbeiden per week; ons Ouderlingen Quorum vergaderde op Zaterdagavond. En vele malen keerde ik huiswaarts met het grootste verlangen om mijne vernoeide ledematen ter ruste te vlijen, doch dien avond was gezet voor de Ouderlingen om te zamen te komen en tot elkander te spreken en onderwezen te worden, door hun President in de plichten welke zij te vervullen hadden. En ik ging ook vermoeid en afgemat naar de bijeenkomst maar door den geest welke zulk een vergadering binnenkwam en door de invloedrijke onderwijzingen welke daar gegeven werden, genoot mijn geest en lichaam meer rust als dat ik een

geheelen nacht een goeden slaap zou gehad hebben. Ik weet dat dit kwam door de kracht des heiligen geestes, en door gehoorzaamheid aan den raad van het Priesterschap van den Almachtige; en zij, welke den Sabbat waarnemen met het binnentreden van het huis des gebed, zullen zich verheugen in de verkwikking van geest en lichaam en zullen beter bereid zijn om hunne verantwoordelijke bezigheden voor de zes volgende dagen voort te zetten, als diegenen welke een uitstapje genomen hebben naar het Meer, of andere plaatsen van vermaak. Dit is hetgeen ik tot de heiligen wensch te zeggen, en wensch hun eene belofte te geven in den naam des Heeren, dat zoo zij hierop acht geven, zij zullen bekwaam zijn om in de toekomst te getuigen dat ik de waarheid heb gesproken.

„DE SABBAT EEN DAG VAN RUST.”

Aangezien het een strenge godsdienstige waarneming is dat de Heere dezen dag verschafte, en alle degenen welke christelijkheid beleiden, uitgenomen in een juist begrip, wensch ik de aandacht te vestigen op het feit, dat het een van de grootste voortbrengselen is, voor rust voor het lichaam en verkwikking van lichamelijke en geestelijke sterkte, welke ooit geschonken is voor het voordeel van het menschdom. Ik herinner mij een verslag, terwijl ik zat onder het gehoor van een man welke zeer geleerd was in geschiedenis. Hij hield een lezing in den staat Montana. Hij had de moeite genomen om de oorzaak van waanzinnigheid te onderzoeken, en had verschillende krankzinnigengestichten bezocht door de Vereenigde Staten en ik geloof ook eenige in een gedeelte van Europa, en hij gaf verslag dat onder hen welke aan waanzinnigheid onderworpen waren, er zeer weinig waren welke in hun tijd den Sabbat gehouden hadden. Deze zijn bijna allen mannen en vrouwen geweest, welke de voordeelen verontachtzaamd hebben, welke konden verkregen, beiden lichamenlijk en geestelijk, in het houden van den dag des Heeren. Ik ben door eigen informatie niet bereid om te zeggen hoeveel waarheid dit verslag bevatte, doch ik ben bereid te zeggen, dat er is zulk een voordeel te verkrijgen, dat de Heiligen der laatste Dagen, het houden van dezen heiligen dag nimmer zouden minachten. Ik herinner mij eveneens het getuigenis van den Apostel Paulus aangaande de laatste dagen. Ik geloof dat ik een vers of twee aan u zal voorlezen, omdat het misschien op ons van toepassing is, tenminste in kleine mate. Het is een getuigenis welke Paulus gaf aan Timotheüs aangaande den toestand der godsdienstige zaken in de laatste dagen. In een dag wanneer er een voorbereiding zou zijn onder de inwoners der aarde, voor de komst van den Zoon des menschen. In een dag van welke Paulus zelf profeteerde dat de Zoon des menschen niet komen zou, totdat eerst de afval zou gekomen zijn. Een dag welke komen zou, volgens de profetie van Jesaja den Profeet zeggende dat duisternis de aarde zal bedekken en donkerheid de volken. Een dag van welke hij eveneens profeteerde dat de aarde zoude bezoedeld zijn vanwege hare inwoners,

omdat zij de wetten hadden overtreden en de inzettingen van het Evangelie veranderd en het eeuwig verbond verbroken hadden. Hij zeide dat zij hadden een verbond gemaakt met den dood, doch de Heere had vast besloten zulk een verbond te verwoesten en een nieuw en eeuwig verbond in te voeren, voordat de Zoon des menschen komen zou om op deze aarde te regeeren.

De Apostel zegt „en weet dit, dat in de laatste dagen ontstaan zullen zware tijden. Want de menschen zullen zijn liefhebbers van zich zelven, geldgierig, laatdunkend, hoovaardig, lasteraars, den ouderen ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, achterklappers, onmatig, wreed, zonder liefde tot de goeden, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods. Hebbende eene gedaante van godzaligheid maar die de kracht derzelve verloochend hebben; heb ook een afkeer van dezen. (Wordt vervolgd.)

HET BOEK VAN MORMON.

Vervolg van bladz. 88.

Werden door de Jongste Broeder geleidt.

Fernando Montesinos, de Spaansche geschiedschrijver van Peru zegt, van de Peruvianen:

„Die natie was ontstaan van een volk welk geleidt werd door vier broeders. De jongste van deze broeders nam de hoogste waardigheid op zich, en werd de eerste van een lange linie van souvereinen”. (Zie Boek van Mormon, Boek van Jakob, hoofdstuk 1 : 9—11).

Op platen van Metaal gegraveerd.

Een schrijver C. W. Wandell genaamd, zegt:

„Dear kan geen goed gegrond bezwaar tegen het Nephietische verslag zijn, ten opzichte van het materiaal waarop het gegraveerd is; want de gouden platen welke Aaron op het voorhoofd droeg en waarop „Heiligheid des Heeren geschreven was, bewijst dat dit idee onder hen bekend was. Bisschop Watson zegt: De Hebreen waren zoo ver gevorderd dat zij hunne heilige boeken in goud schreven, gelijk als wij van Josephus vergeleken met Pling vernemen.” (Watsons Bijbelsehe en Theologische Dictionary, Art. Writing). „Noch is de nieuwe op een boek gelijkende vorm van het volum eenig argument tegen zijn echtheid; want Bisschop Watson zegt in dezelfde plaats „Die boeken welke gegraveerd waren op bladen van hout, leod, koper of ivoor waren te zamen met ringen aan den rug verbonden, waardoor een roede ging on hen te dragen”.

Egyptische Schriften.

Een schrijver in de Foreign Quarterly Review van October, 1836, zegt:

„Ten laatste, de oogen van den oudheidkenner kunnen niet falen aange trokken en gevestigd te worden door de bewijzen van het bestaan van twee groote vertakkingen van hieroglypische taal — beide hebbende treffende overeenkomst met het Egyptisch, en nochtans onderscheiden van hetzelfde door kenteekens welke volkomen Amerikaansch zijn. Een is het teekening-

schrift eigen aan de Mexicanen, en hetwelk verscheidene treffende trekken van gelijkmaking aantoont van letterkeer, en de historische schrijftafelen van de Egyptische tempels. De tweede is een zuivere hieroglyphische taal, waarop tot op heden de aandacht noch niet zeer gevestigd is, welke naar het schijnt tot de Tultecan of nog oudere natie behoort heeft, welke voor de Mexicanen leefden; welke zoo compleet was als het Egyptisch in zijne dubbele zamenstelling van een symbolisch en een geluidklankleer alfabet, en welke in zooverre als wij kunnen oordeelen schijnt met de Egyptische in hare volkomenheid te wedijveren, terwijl in sommige opzichten in zijne regelmatigheid en schoonheid hetzelfde overtreft."

Dr. August Le Plongeon, de uitstekende archeologist van New-York, voor Juli 1895, maakt de ontdekking bekend in de Review of Reviews van het heilig alfabet van de Mayas (de Indiaansche stam van centraal Amerika) hetwelk practisch eenzelvig is met dat van de Egyptenaren, en dat de spraakkunstige zamenstelling van de talen treffend gelijk is, vele woorden en figuren hebben dezelfde meening in beiden. Zijn conclusie is dat beide deze volken de schrijfkunst van denzelfde bron ontvingen

Dit is in nauwe overeenstemming met de verklaring welke in het Boek van Mormon gemaakt is. Nephi verklaart in het eerste hoofdstuk van zijn boek (Boek van Mormon bladzijde 1) dat hij zijn verslag maakte, hetwelk heilig was in de taal van de Egyptenaren". Mosiah bevestigt deze verklaring (Mosiah 1 : 4); en Mormon zegt dat dat het in karakters geschreven was hetwelk zijn volk „hervormd Egyptisch," noemde. (Mormon 9 : 32).

Het Boek van Mormon verhaalt, dat de nakomelingen van de kolonisten van den toren van Babel en die van Jeruzalem tot een hooge graad van beschaving kwamen, en met vele der kunsten bekend waren; en eveneens dat zij zeer goddeloos waren, en dat zij elkander in eene hevigen strijd verwoestten. (Zie Mormon, hoofdstuk 6; eveneens Ether 15 : 2). Het verslag deelt mede dat de eerste natie alle soorten van vruchten en graan kweekte; dat zij zijde en fijn linnen fabriceerde, en goud, zilver en andere kostbare dingen bezaten; dat zij tamme dieren zooals koeien, schapen, bokken, zwijnen, paarden, olifanten en andere dieren hadden. (Zie Boek van Ether 9 : 17, 18, 19). De tweede natie vond diezelfde soorten van dieren in het land. (Zie 1 Nephi 18 : 25). Het is alzoo medegedeeld dat het laatste volk steden bouwde (Alma 21 : 2) en tempelen (2 Nephi 5 : 16); dat zij munten van goud en zilver hadden (Alma 9 : 4, 19), en deze en andere metalen in hunne kunsten gebruikten (Jarom 1 : 8); en dat vele verslagen door het volk gehouden werden, (Helaman 3 : 13).

De bewijzen dat de oude volken van Amerika zeer hoog beschaafd waren zijn zeer groot in getal en ontegensprekelijk. Slechts eenige van de vele beschrijvingen van de oude ontdekte ruïnen in de verschillende deelen van Amerika zijn in de volgende uittreksels uitgegeven:

Bewijzen van Hoogere Beschaving — Ontdekte Ruïnen.

„Veel is in de laatste jaren gedaan om licht te werpen op de geschie-

denis van de oude geslachten van de oostelijke staten van Amerika, doch naar verhouding is slechts weinig belangstelling getoond, zelfs door Amerikaanse oudheidkundigen en geleerden, in de oude en wonderbare beschaving, waarvan de sporen over het geheele vasteland verspreid gevonden worden, in het bijzonder in Centraal Amerika en Mexico. Dat er een beschaving in die landstrecken eenmaal bloeiden, welke veel hooger was als die welke de Spaansche overwinnaars vonden toen zij daar landde, kan niet betwijfeld worden. Het meerendeel van het meest belangrijke werk dat gedaan is geworden onder de overblijfselen van de oude Maya beschaving, is uitgevoerd geworden door het Peabody Museum van het Harvard Collegie, door een aantal expeditien welke het tot de bedolven stad in Spaansch Honduras, welke nu Copan genaamd wordt, gezonden heeft. In een schoon vallei nabij de grenzen van Guatemala en omgeven van stijle bergen en door een kronkelende rivier bewaterd, ligt de grijze stad in den slaap der eeuwen gewikkeld. De ruïnen van Copan, ofschoon in zeer grootere mate vergaan dan die van de Maya steden van Yucatan, hebben een algemeene gelijkheid met de laatste in de ontwerpen van de gebouwen en beeldhouwwerken, terwijl de karakters in de inschrijvingen in hoofdzaak dezelfde zijn. Het zou daarom schijnen, dat Copan een stad van de Mayas was; doch indien dat zoo is, dan moet het een van hun meest oude nederzettingen zijn, welke in verval was langen tijd voordat de steden in Yucatan hun toppunt van bloei bereikten. De Maya beschaving was geheel verschillend van de Aztec of Mexicaansche; het was een oudere en alzoo een veel hoogere beschaving.

„Tot dusver heeft de Peabody expeditie alleen haar aandacht aan de tempelen en paleizen gewijd, en ofschoon voor verscheidene jaren een groot getal inboorlingen aan de opgravingen werkzaam geweest zijn, zoo is het werk dat gedaan is van slechts weinige beteekenis wanneer het wordt vergeleken met datgene wat nog te doen is. Alleen het hoofdgebouw te ont-ruïner is een werk van jaren. Indien dit groote gebouw hersteld kon worden, zoo zouden onze grootste gebouwen in vergelijking slechts dwergachtig zijn; en voorzeker kan niet een stad van de oude wereld op zulk eene verscheidenheid en rijkdom van gesneden en gehouwen ornamenten.” — Henry C. Walsh, in Harper's Weekly, October, 1897.

Indianen allen van één Oorsprong.

De heer Bradford in zijne onderzoekingen naar den oorsprong van de Roodhuiden, komt tot het volgende besluit ten opzichte van de oude bewoners van Noord-Amerika:

„Dat zij allen van denzelfden oorsprong waren, vertakkingen van hetzelfde geslacht, en dezelfde gewoonten en instellingen bezaten.

„Dat zij zeer volkrijk waren en een uitgebreide landstreek bewoonden.

„Dat zij een buitengewone trap van beschaving bereikt hadden; in groote gemeenten verbonden waren en in uitgebreide steden leefden.

„Dat zij het gebruik hadden vele van de metalen, zooals lood, koper, goud en zilver en waarschijnlijk de kunst om hen te bewerken verstonden.

„Dat zij beeldhouwwerken maakten en somtijds dat materiaal in het bouwen van hunne huizen gebruikten.

„Dat zij de kennis hadden van de kunst van pottenbakkerij, dat zij urns en benodigdheden met smaak en op grondbeginselen van chemiesche samenstelling maakte, en de kunst van gebakken steen te maken.

„Dat zij de zoutbronnen bewerkten, en zout maakten.

„Dat zij een landbouwkundig volk waren, levende onder den invloed en bescherming van geregelden vorm van gouvernement.

„Dat zij een bepaald godsdienststelsel bezaten, en een mythologie ver-

bonden met astronomie, met aan haar verwante wetenschap, meetkunde, welke in de handen van het Priesterschap was.

„Dat zij bedreven waren in de kunst van vestingbouwkunde.

„Dat het tijdstip dat zij zich oorspronkelijk in de Vereenigde Staten vestigden een groote oudheid is; en

„Dat de eenige kenteeken van hun oorsprong welke vergaderd kunnen worden van de plaatsen van hunne vervallen monumenten, naar Mexico verwijst.” — Baldwin's Ancient Amerika.

Ruïnen in Yucatan.

„Yucatan is het graf van een groote natie, hetwelk op eene geheimzinnige wijze verdwenen is en geen geschiedenis nagelaten heeft. Elk woud sluit de majestieuse overblijfselen in zich van ontzachtelijke tempels, met beeldhouwwerken bedekt van een verloren godsdienst, en machtige steden wier statige paleizen en wegen getuigen in hunne treurige verlatenheid de kolossale grootheid van hun bouwer. Zij zijn de reusachtige gedenkteeken van een doorluchtig geslacht, doch zij dragen naam noch grafscript. De bijgeloovige eerbiedige vrees waarmede de Indianen zich vermijden als hij een verwarde overlevering van een geheel vernietigd volk verhaald, hetwelk in vuur en bloed door zijne voorvaders vernietigd was — een woest en kanibaal geslacht welke in menselijke offerande behagen scheidt — zijn alles dat zelfs het vermoeden kan zeggen van de wijze waarop de oude bewoners van Yucatan in een geheel uitgeroeid waren, van de bladen der geschiedenis. De barbaarsche verwoesters bleven de meesters van de landstreek, en bouwden henzelve ruwe hutten onder de schaduw van deze machtige gebouwen, welke nog steeds het wonder en het geheim van Yucatan zijn. Op vele van deze zonderlinge gebouwen ziet men de bloedroode afdrukken van eene menselijke hand — een geschikt zinnebeeld van de bloedregeering waarvan het voortdurend het offer was. Deze bloedige hand werd overgedrukt met het klaarblijkelijk doel, op de versehe kalk van de nieuw gebouwden muren, en geven elke rechte en kromme lijn van de natuurlijke hand in nauwkeurigheid weder; doch de bedoeling van dit symbool is onbekend.” — New-York Sun, Juni 8, 1848.

Wordt Vervolgd.

Lees langzaam en Denk

Behaagt mijn leven God?

Studeer ik de Bijbel dagelijks?

Is er iemand die ik niet vergeven kan?

Heb ik ooit een ziel voor Christus gewonnen?

Tracht ik mijn vrienden tot Christus te brengen?

Heb ik ooit een rechtstreeks antwoord op gebed gehad?

Is er iets dat ik niet voor de zaak van Christus zou kunnen geven?

Waar bega ik mijn grootste fout?

Hoe schijnt mijn leven te zijn tot diegenen welke geen Christenen zijn?

Hoevele dingen plaats ik voor mijn godsdienstige plichten?

Heb ik ooit getracht één tiende van mijn inkomsten aan den Heer te geven?

Wordt de wereld beter of slechter doordat ik er in leef?

Doe ik iets wat ik in andere zou veroordeelen?

Presbyterian Endeavorer.

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Naar 't Heilige Land.

Beschrijving van Tochten en Ondervindingen in het land der Pharao's van ouds

Vervolg en slot van bladzijde 91.

Het vereischte 10 jaren om deze weg en onderaardsche kamers der groote pyramide te bouwen, en voor de oprichting der Pyramide zelf twintig jaar langer, volgens de overlevering van Herodotus, die 460 jaar v. C. deze plaatsen bezocht. Gedurende drie maanden per jaar waren er 100,000 man werkzaam, en een groot gedeelte hiervan waren geregeld werkende van het begin tot de voltooiing. De binnenzijde van dit gebouw bestond uit passages leiddende naar twee groote kamers boven en twee onder den grond. De twee bovenkamers waren de graftomben voor den Koning en Koningin.

In de constructie dezer pyramiden werd een aanzienlijk gedeelte roode granietsteen gebezigd, welke ongeveer 700 mijlen ver op de Nijl aangevoerd moest worden. De tweede pyramide, die van Khephren of Shafre, is nu bijna zoo groot als de groote pyramide, de overdekking op de spits is ongeschonden gebleven. Zij gelijkijkt veel op de andere. Wij hadden geen begeerte deze te beklimmen, doch een Arabier welke bij ons was, beklom (voor een klein akkoord met Prest. Lyman) de Pyramide, en keerde in negen minuten terug. Het was verbazend hoe hij de blokken steen, welke voor trappen diende beklom en vooral was het ijzingwekkend toen hij naar beneden begon te komen, in volle gallop springende van het eene op het andere naar beneden en bereikte den bodem nog binnen een minuut. Wij bezochten de Sphinx, welke uit een natuurlijke steen gehouwen is en is geheel massief. Het oor is $4\frac{1}{2}$ voet lang, en de neus 5 voet en 7 duim waaruit men een idee kan vormen hoe groot zij volgens deze opgave is, het andere is natuurlijk in evenredigheid. Het is door den beeldstormer zeer beschadigd en door de zandschuring versleten. Maar desniettegenstaande staat het daar grootsch, als of zij de wacht houdt over de oude graftomben die aan haar zorgen waren toevertrouwd. Wij namen zeer vreedzaam ons twaalf uurtje op haar rug. Op korten afstand van hier, beneden den gelijke grond is een graniet tempel bestaande uit eenvoudige doch massieve muren en kolommen, en werktuigen voor martelaren. Al deze monumenten openbaren de groote architecten bekwaamheden der oude tijden en onbegrensde vlijt der oprichters.

Cairo is een stad van veel belang. Onder hare vele Moha-

medaansche Moskeën worden zeer schoone gevonden. Een der besten die wij bezochten is die van Mohamed Ali, den Albasten Moskee", zoo genoemd vanwege het prachtige doorscijnende Albast waarmede de binnen- en buitenmuren tot een hoogte van twintig voet versierd is. De binnenzijden zijn eveneens met goud en zilver versierd, en de decoratie in 't algemeen rijk. Deze kerk is een stadsburg die door Saladin in het jaar 1166 gebouwd werd, en men veronderstelt dat de steen van de Gizih pyramide genomen werd.

De Mamelukken waren in 1811 omsingeld in de stadsburg, toen Mohamed Ali commandeerde hen te vermoorden, waarvan er één overbleef door zijn paard in een gleul te laten loopen. De voetstappen van het paard zijn nu aanwezig en te bezichtigen op den steen der balustrade.

Nog andere wonderlijke overblijfselen worden hier gezien, zooals de voetstappen van den Profeet Mohamed in hardsteen in een der Moskeën. Wij bezochten in het Oude Caïro de oude Kopten kerk, in de onderaardsche kerk in weersteen en de teekenen van slagen gemerkt met het topieke kruis gezien worden en dienen tot rustplaats voor de maagd Maria en het kind Jezus en Jozef toen zij van Palestina vloten.

De bazaren van Caïro zijn zeer beroemd, en geven een bijzonder goed idee van de Oosterlingen en hunne bezigheden. Wij reden die stad door op Vrijdag, zijnde de Mohamedaansche Sabbat. De nauwe straten wemelden van inboorlingen, gaande van de een werkplaats tot de andere waar de verschillende vakmannen zeer druk aan 't werk waren, en hunne producten uitgestald en te koop aangeboden werden. Bij den verkoop was een zeer groot leven en spreken, zooals dit in deze landen een noodzakelijkheid bij den verkooper schijnt te zijn. De namiddag dezer dag verschaft ons een gelegenheid om hunne vreemde wijze van dansen gade te slaan. Zij zijn werveldansers die hun leven aan zelfopoffering door brengen, en gelooven dat zij door zichzelf geheel uit te putten, buiten verstand gaan enz., dat zij in de eeuwigheid de hoogste belooning ontvangen zullen. Hunne handelingen bestaan in het zeer vlug in het rond te draaien, totdat zij uitgeput zijn, en dit somtijds voor uren lang te zamen.

Na een zeer nuttig bezoek in en rond Caïro, verlieten wij gisteren Isma'ilya en genoemde haven. Niet ver beneden Caïro bij het begin der Nijl Delta is een groote waterkeerder of sluis, de grootste in de wereld, welke echter spoedig een eind verder op de rivier door een ander wordt vervangen. Het doel is om het water van de Nijl in ieder jaargetijde op dezelfde hoogte te houden ten voordeele van kunstmatige bewatering. Rechts van den spoorweg riet ver van Caïro zijn de ruïnen van Heliopolis of aan, waar de schoonvader van Jozeph een priester der heidensche goden was. Toen wij verder oostwaarts reden passeerden wij door het vruchtbare land, dat vroeger het land Gosen genaamd werd waar de kinderen Israëls zich neder zettende. Daarachter is de Arabische

woestijn. Geen wonder dat zij tegen Mozes murmureerden toen hij hun uit een zoo verkieselijke plaats naar de stoffige vlakke leide. De ruïnen van Pithon, een der voorraadsteden van Pharao, gebouwd door de Israëlieten, toen zij in ballingschap waren, lag niet ver weg. Onder de vele tempelgebouwen zijn groote graankamers of putten. Te Ismailiya kwamen wij in 't zicht van het Suez-kanaal, en van daar langs hare oevers naar Port-Said. De hoogste uitgraving die gemaakt moest worden was 52 voet. Het kanaal is 100 mijl lang, 65 tot 100 Meters breed en 28 voet diep. Het vereischte 10 jaar om het te graven, en kostte £ 19,000,000. Op weg naar Port Said, passeerden wij verscheidene stoombooten onder anderen The United States Army Transport Buford, zwaar geladen met soldaten ongetwijfeld op weg naar de Philippijnen. Port Said is een levendige handelsstad en neemt steeds in toe in grootte. Dezen avond zullen wij die stad verlaten en ons naar Jaffa begeven, doch waarschijnlijk hebben wij eerst naar Beyrout in Quarantine te gaan voordat tot het land toegelaten worden.

Prest. Lyman verheugt zich in de beste gezondheid en verkrijgt veel voordeel en plezier van deze reis

SYLVESTER Q. CANNON.

Mill. Star.

Merkwaardige Ontdekkingen.

In het nummer van „The Hesperian”, een tijdschrift, uitgegeven in St. Louis Missouri wordt verhaalt dat men een tafel gegraveerd met eene onbekende taal heeft opgegraven uit een berg ten noorden van het dorp Wyman, Michigan, en ligt nu in een hofstede tusschen meer andere antiquiteiten die aldaar gevonden zijn. De beschrijvingen zijn onverstaaubar voor diegenen welke den tafel onderzocht hebben, doch het schijnt de tien geboden te bevatten. Tenminste dien indruk geeft het Ook zijn er meer werkwaardigheden zooals vuursteen. speeren beschrapt met figuren voorstellende den zondvloed, alsmede potten, wapens en graftomben met verteerde menschelijke overblijfselen. De schrijver in de „The Hesperian” zegt, de karakters gelijken veel op die van Egypte en Assyrië. En het is ontegenzeggelijk bewezen. dat deze antiquiteiten niet door een grappenmaker daar geplaatst waren, want groote sparreboomen van eenige eeuwen oud zijn over dezen berg en plaats gegroeid sedert dat zij daar begraven werden. Het dorp Wyman beschrijft men als een lommerig dorp. En het volk nam zeer weinig notitie van de verklaring van Mr. Scotford, een schilder, toen hij zeide veel antieke voorwerpen gevonden te hebben, maar meer anderen groeven gelijksoortige artikelen op, en aldus werd de zaak interessant. Men zegt dat de landbouwer Hiram J Rich, de grootste collectie bezit. De tafel op welke men denkt dat de tien geboden gegraveerd zijn, heeft naar men zegt, veel overeenkomst met de geschilderde voorstellende de tafelen der wet van Mozes. Ze is een voet lang en negen duim breed. Nummers zijn

niet gegeven om de juiste maat aan te duiden tusschen de paragraven, doch zij zijn gescheiden gelijk de strepen aan een meetstok. Een van de speerpunten is bijna 9 duim lang en zes breed. Op de gepolijste oppervlakte is een schilderij van den vloed aanwezig. Menschen houdende hunne handen boven hun hoofd, alsof zij het nederstroomend water afweren. Er is een ark op een berg en beesten komen er uit. Dit is waarlijk een merkwaardige vondst. Dit is slecht één uit vele dingen dat bewijst dat dit vaste land in de vervlogen tijden een hoog ontwikkelde beschaving bereikte, en bewijst de gemeenschappelijke oorsprong tusschen de oude beschaving van de twee werelddeelen. Is er ook een sleutel tot deze verborgenheid? Kan het raadsel opgelost worden door een ander antwoord dan het voorgestelde in wat algemeen bekend is als het Boek van Mormon? Is er een theorie aan de wereld voorgesteld met meer tevredenheid tot deze feiten, dan dat waarvan Joseph, de Profet, de schrijver is?

Des. News.

De Roeping van Predikers.

Een medewerker van het Nieuwsblad „*Arena*”, den Heer Stanton Kirkham Davis. schreef in de maand November l.l. eenige veronderstellingen aangaande de roeping van predikers. Hij beweert dat de godsdienstige inspiratiën niet meer van den predikstoel komen. Om reden de predikers maar zijn als betoegers van doode voortbrengselen, en hebben niets wat zij het publiek kunnen aanbieden. Het is des predikers plaats, de waarheid bekend te maken door de autoriteit van hun eigene inzichten en onderzinkingen. Iets te herhalen wat men heeft hooren zeggen is niets. Den heer Davids gaat voort te spreken over de predikanten, ten eerste is het hun roeping om het verderfelijke geloof neder te vellen, dat inspiratie heeft opgehouden en dat het boek der waarheid gesloten is, en dit alleen kan hij doen, door zelf eene stem der waarheid te zijn. Hun toestand is grootendeels toe te schrijven dat zij slechts een loutere echo zijn van oppervlakkige en zinledige mannen, die tot de conclusie gekomen zijn dat inspiratie opgehouden heeft. Dus volgens hunne bewering blijft er niets anders over dan maar over en over te zeggen van hetgeen alreeds gesproken is. Het rest nu den predikant, door een eigen gefuspireerde stem vrij en duidelijk, gelijk gedaan werd in den morgen der wereld, deze dwaling te herroepen. Hij zou de eers'e moeten zijn welke inspiratie ontving, want alleen door en in deze kracht bestaat zijn roeping, en zonder dit is hij slechts een lezer. Laat hem bewijzen dat alle schrift nog niet geschreven is, noch alle waarheid geopenbaard, en door dit te doen zal hijzelf nog een paar regels moeten toevoegen.

De waarheid, welke deze bovenstaande regelen bevatten, zou van zichzelf spreken, het zou geen verklaring behoeven. En toch, het is eene waarheid, welke algemeen verloochent wordt door die-

genen welke den predikstoel beklimmen. En dat is hunne noodlottige fout! Want in ieder veld van onderzoek is het tot een ieder duidelijk, dat van hetgeen nu bekend is, maar een droppel is uit de onbegrensde waarheids-oceaan.

Aardrijkskundigen houden zichzelf ijverig bezig met hunne onderzoekingen, en bijna iedere dag worden nieuwe waarheden geopenbaard aangaande de aarde welke door ons bewoond wordt. Planeetkundigen leeren gestadig iets aangaande 't heelal. Scheikundigen vinden nieuwe elementen en scheikundige verbindingen van elementen. Oudheidkundigen voegen dagelijks feiten tot de kennis toe; hetzelfde kan gezegd worden van de kruidkundigen, dierkundigen, taalkundigen en geschiedschrijvers. Elke geleerdheid is op den weg van vooruitgang. Overal worden nieuwe feiten aan het licht gebracht, veranderde oude theoriën, en dwingen de nieuwe vorming. Alleen de Godgeleerden stellen zich aan de moderne wereld voor, te midden van een vlug veranderd tooneel, gehuld zijnde in een ouderwetsch gewaad, beweren zij op ernstigen toon, dat de geleerdheid waartoe zij gewijd zijn, gestereotypeerd is, en dus geen verandering, noch nieuwe feiten, noch vooruitgang toestaan. Die bewering is belachelijk! het is in tegenspraak met gezond verstand. Indien de predikers ware afgezanten tot de menschenkinderen zijn, dan zouden zij eene speciale zending en een bijzondere boodschap hebben, anderszins is hun roeping als afgezanten geheel zonder meening. Doch eene geheele nieuwe en bijzondere boodschap zouden zij moeten brengen. Rijvoorbeeld een boodschap gegeven tot het Amerikaansche volk van deze eeuw moet noodwendig verschillend zijn als die van Jesaja en Daniël, welke zij in dien tijd aan de Hebreëen brachten. Gezond verstand leert ons dat wanneer een man tot ons komt, hebbende geen boodschap van uit den hooge ontvangen, als hetgeen reeds duizende jaren geleden gezegd is en zonder persoonlijke geloofsbrieven geen boodschapper tot dit geslacht kan zijn. Al hetgeen nu van noode is, is eene onfeilbare leiding in de nieuwe toestand, zoodat de menschelijke familie voor dezelve goed toebereid is. Natuurlijk er zijn algemeene grondbeginselen van de geopenbaarde godsdienst, welke door alle eeuwen blijven bestaan en betrekking hebben tot al de volkeren. Zij kunnen niet veranderd of ontkent, noch terzijde gezet worden. Het is de uitsluitende waarheid, geschikt voor de bestaande omstandigheden, de bijzondere goddelijke boodschap, welke tot alle natiën werd gegeven en wordt van allen in dezen tijd geëischt, zoowel als in vroegere dagen. De geschiedenis bewijst duidelijk, dat de Heere in alle eeuwen nieuwe openbaring aan zijn kinderen gaf, welke voor elke bijzondere tijd van noode was. Waarom moet dezen tijd een uitzondering zijn? Onze vroegste voorouders werden door goddelijke openbaring geleid, eerst in den hof, en daarna buiten hunne eerste woonplaats. Enoch verkreeg openbaringen om hem te leiden in de werken die hij op aarde te volbrengen had. Aan Noach werd eene bijzondere boodschap gegeven voor zijne tijdgenooten. De profeten Abraham, Mozes, Samuël

Ezra en Johannes de Dooper, ja al de Apostelen hadden eene speciale boodschap en werden door gedurige openbaring geleid om dezelve aan de wereld mede te deelen. De Godgeleerdheid ging gedurende dat lange tijdperk vooruit! Nieuwe feiten werden tot het licht gebracht en nieuw licht verhelderde de al reeds bekende feiten. Het kan niet tegengesproken worden dat er tijdperken in 's menschen geschiedenis zijn wanneer het licht van inspiratie maar flauwtjes heeft geschienen of gansch en al is uitgedoofd geweest. De oorzaak is altijd het verwerpen van goddelijke boodschappen geweest. Het is eene onnatuurlijke toestand, toegeschreven aan vijandschap tegen God. Juist gelijk de vijandschap van diplomatieke verwantschappen tusschen twee natiën vijanden worden, welke de verzoening weigeren. Doch dit is geenszins een bewijs dat openbaring niet van noode is. Het is in het verleden klaar en duidelijk voorspeld dat in het laatste der dagen openbaringen aan de menschen zouden gegeven worden in den vorm van profetie, droomen en visioenen, door de milde uitgieting van den Geest. Er zouden „wonderen in den hemel en op aarde” zijn, eer dat die vreeselijke dag des Heeren komen zal (Joel 2 : 28—32). Doch de moderne Godgeleerdheid zegt, dat het onmogelijk is, er is niets nieuws om geopenbaard te worden. De Schrift is compleet, de hemelen zijn voor eeuwig verzegeld! God sprak in het verleden om niet meer te spreken Dit is, zeggen wij, een noodlottige fout der moderne predikers, want zoolang zij deze inzichten behouden, zullen zij hunne ooren en harten voor de boodschappers des hemelsch sluiten. Zij zullen weigeren om hunne geloofsartikelen te onderzoeken of te vergelijken, omdat hun hart van waarheid overtuigd is. Zij zullen hunne volgers nopen om de dienstknechten Gods te haten en te vervolgen. Zij zullen de geschiedenis herhalen en tot zekere mate handelen als Ahab en Jezubel, Herodus, Annas en Kajafas, Pilatus en Nero, dat is het vreeselijke gevolg van het verloochenen der schriftelijke leer aangaande Openbaring en Inspiratie.

Het Verlossings Plan.

De leerstelling van algemeene zaligheid waarin de Heiligen der laatste Dagen gelooven, is niet de leer welke door de verschillende vereenigingen verkondigd wordt, noch ook is dit door de theorie aangenomen dat er eene algemeene opstanding zal zijn. Het beschouwd ten laatste de geheele verlossing van Adams familie behalve de Zonen des verderfs, die niet behouden kunnen worden omreden zij moedwillig de middelen tot zaligheid verwerpen, nadat zij het geopenbaarde licht en de krachten der toekomstige eeuw, gesmaakt hebben en eene onvergeeflijke zonde bedreven hebben. Deze uitzondering verscheurd de meening van „Algemeen” en is daarom niet overeenstemmende met de leer der kerk aangaande de zaligheid.

Ook straf voor de zonden gaat aan de verlossing der goddelozen vooraf, zoodat verdoemenis ook een gedeelte van het goddelijke

stelsel is. Regt zal vóór genade het hare eischen. Opstanding zal juist zoo algemeen zijn als dood! Alle degenen die in het vleesch leven en sterven zullen verrijzen. Een iegelijk in zijne orde en tot die mate van heerlijkheid, als zijne of hare handelingen en leven hem of haar daar toe bekwaamde. Indien de persoon geen koninkrijk van glorie waardig is tot duisternis en verdoemenis van den duivel en zijn engelen, zal dit zijn lot zijn. Daarom het feit dat hij opstaat wil daarmee nog niet zeggen, dat hij in het heerlijk koninkrijk zal opgenomen worden! De openbaringen dezer dagen zijn meer compleet en duidelijk dan die van vroeger dagen en zijn in onze eigene taal geschreven en wij zouden dezelve dus als autoriteit over elke geloof vraag aannemen. Het Vizioen, vervat in de zeven en zestigste afdeeling van het boek Leeringen en Verbonden, is zeer duidelijk aangaande dit onderwerp. Het verheldert en verdrijft allen twijfel en maakt een eind aan alle dispuut voor de gedachten over dit onderwerp voor de Heiligen der laatste Dagen. Er zijn eenige schrijvers die deze leeringen wat meer uitgebreid hebben, doch de eenvoudige waarheden die het openbaart, zijn de vaste fondementen van hun redelijkheid en zijn duidelijk genoeg om een eind aan alle dwaling te maken aangaande deze punten. De verkorte leering van de verlossing zooals mede gedeeld in het heerlijke vizioen is als volgt: Gelijk alle menschen sterven door de zonde door Adam bedreven, zoo zullen allen uit den dood verrijzen door de verzoening die door Jezus Christus gedaan is, in Wien allen zullen levend gemaakt worden. Doch een iegelijk zal persoonlijk geoordeeld worden naar zijne eigene werken. Kleine kinderen zijn niet onder de verdoemenis. Zij zijn in Christus verlost. Niet één wordt als zondaar geoordeeld tot dat zij tot de jaren van kennis tusschen goed en kwaad gekomen zijn. Menschen die het Evangelie aannemen door geloof, bekeering, doop tot vergeving der zonden en de gave des Heiligen Geestes ontvangen door Goddelijke autoriteit en tot het einde toe volharden en getrouw blijven, zullen een celestiale heerlijkheid ontvangen, in de tegenwoordigheid van den Eeuwigen Vader en zijnen zoon Jezus Christus. Zij die het Evangelie niet aannemen, doch eerlijke rechtvaardige menschen zijn, verleid door de valsche leerstellingen der menschen, zullen de terrestriale heerlijkheid en de bediening der celestiale heerlijkheid ontvangen en zich verheugen in een eeuwig geluk ver boven datgene wat zij ooit gekend hebben. De goddeloze en bedorvene, rebeleerende, zal ter helle nedergestoten en volgens hunne daden gestraft worden. Doch wanneer zij de schuld betaald hebben, kunnen zij voort gebracht worden om de telestiale glorie te ontvangen, welke grooter is dan enig sterfelijk wezen kan beseffen. Doch zij zullen niet voor eeuwig met die Hooge Heiligen kunnen wonen. Zij zullen door hoogere machten en heerlijkheden bediend worden. De Zonen des verderfs geen glorie waardig zijnde, zullen met de machten der duisternis heen gaan naar de eeuwige somberheid, welke hoogte en diepte en grootheid der akeelgheid geen mensch bekend is, noch bekend gemaakt zal worden, dan alleen aan diegenen welke er deel aan zullen nemen. De

overigen van het menschedom zullen allen verlost worden en een zekere graad van glorie genieten al naar gelang zij verdiend hebben. Doch hunne zaligheid is door den Zaligmaker der wereld Jezus Christus teweeg gebracht. In elke glorie het zij die der Zon, Maan of sterren, zijn verschillende graden volgens geschiktheid en voortgang is de orde van het geheel. God de Eeuwigen Vader is en zal boven alles blijven en alle knie zal voor Hem, en voor den zaligmaker der wereld buigen.

Dit is het „plan van zaligheid” in enkele zinnen verklaard, en zal met oude en moderne openbaringen harmoniëeren wanneer zij nauwlettend met elkaar vergeleken worden. Het is een goddelijke gedachte waardig en zoude al degenen die er ingeloooven met dankbaarheid en lof vervullen.

Des. News.

Gemengd Nieuws.

Op den 16 Februari l.l. hadden wij het voorrecht eene buitengewone openbare vergadering te houden welke plaats vond in de zaal „Exelsior” St. Janstraat 15, welke reeds eenige malen bijzondere gelegenheden door de Heiligen was gehoord geworden. Doch wij hebben het genoeg de heiligen en vrienden mede te deelen dat genoemd gebouw voortaan door de Heiligen der laatste Dagen zal geoccupeerd worden. Met dank en tevredenheid kunnen wij zeggen, dat dit gebouw aan alle eischen voldoet, het is voorzien van 450 zitplaatsen met een verhoogd platform, ruim genoeg om aan 50 personen een ruimen zetel te verschaffen.

Overleden.

Op Dinsdag 4 Maart l.l. overleed te Rotterdam Zuster Anganita Verhagen geb. Meyer. Zij was geboren op 19 Oct. 1853 te Rotterdam en aldaar door Ouderling Rudolf Jans op 14 Febr. 1893 gedoopt en door Ouderling Alfr. L. Farrell bevestigd.

Op Zondag 23 Maart l.l. overleed te Rotterdam Zuster Lena Boer, echtgenote van L. van Dalen. Zij was op 2 Januari 1854 te Klaaswaal geboren en te Rotterdam gedoopt op 19 Oct. 1901 door ouderling Lucas Roghaar en bevestigd door ouderling H. De Brij. Zuster van Dalen was algemeen geacht en bemind door degene welke haar kende en was een gastvrije en getrouwe heilige, welke in gehoorzaamheid en vertrouwen in het verlossingswerk van Christus s'ierf, hebbende hoop op eene glorieijke opstanding.

I N H O U D :

Behoorlijke Waarneming van den Sabbathdag	Blz. 97	De Roeping van Predikers	Blz. 108
Het Boek van Mormon (Vervolg)	„ 101	Het Verlossingsplan	„ 110
Lees langzaam en Denk	„ 104	Gemengd Nieuws	„ 112
Naar 't Heilige Land	„ 105	Overleden	„ 113
Merkwaardige Ontdekkingen	„ 107		

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zendingin Nederland.